

[Justitsministeren]

meddelt afslag. At en genoptagelse af sagens behandling i sådanne tilfælde kan nægtes, f.eks. når genoptagelsesansøgningen ikke indeholder noget nyt, giver efter min opfattelse ikke anledning til betæneligheder. Tværtimod er en sådan stramning af praksis byden- de nødvendig, hvis vi skal kunne nedbringe sagsbehandlingstiden til de 8-9 måneder, der er angivet i lovforslaget. Det er rigtigt, som det har været fremført, at genoptagelsesansøgnin- gerne hidtil i en del tilfælde har medført, at asylansøgningen imødekommes, men det må efter min mening ikke mindst tilskrives netop det tidsmæssige aspekt i forbindelse med sa- gens behandling.

Der har også været rejst indvendinger imod den foreslåede ændring i bekendtgørelsen om ægteskabsindgåelse, hvorefter det bliver en be- tingelse for, at en udlænding kan indgå ægte- skab her i landet, at den pågældende har op- holdstilladelse, visum eller status som visumfri udlænding. Her synes jeg der er grund til at fremhæve, at denne bestemmelse ikke specielt diskriminerer f.eks. asylansøgere; den gælder for alle personer, der ikke har retligt grundlag for ophold her i landet, herunder personer, der opholder sig her ulovligt eller har fået afslag på opholdstilladelse og afventer udløbet af ud- rejsefristen.

Det forhold, at en person har søgt om asyl, er i og for sig uden betydning i den forbindel- se. Tænker man f.eks. på en jugoslavisk stats- borger, der har søgt om asyl og ønsker at gifte sig inden for den visumfri periode, er der intet til hinder herfor. Og tænker man sig, at en per- son med gyldigt visum eller opholdstilladelse ønsker at indgå ægteskab her i landet, er der intet til hinder for det, så længe opholdstillad- delen eller visummet er gyldigt.

Bestemmelsen i Menneskerettighedskon- ventionens artikel 12 om beskyttelse af gifte- færdige mænds og kvinders ret til at indgå æg- teskab og stifte familie må efter min opfattelse forstås sådan, at der skal være tale om perso- ner, der opfylder de betingelser, som staten normalt kræver opfyldt, for at man kan ophol- de sig i landet i en bestemt periode, dvs. her i Danmark opholdstilladelse, visum eller op- hold i en periode som visumfri udlænding. I de tilfælde, hvor den pågældende ikke har et så- dant opholdsgrundlag, men har haft et længe- revarende ophold hos en reel tilknytning til

en herboende person, fremgår det jo, at der kan dispenseres fra kravene, og på den bag- grund – altså også under hensyntagen til dis- pensionsadgangen – mener jeg ikke, at det er i strid med Menneskerettighedskonventionen.

I SF's betækningsbidrag taler man meget om, at der tilsyneladende lægges op til en dis- krimation. Diskrimination betyder forskels- behandling, og man kan vel sige, at udlændin- geloven altid har indeholdt en forskelsbehand- ling af danskere og udlændinge. Lovens grundidé er jo, at danskere frit kan bo i Dan- mark, mens udlændinge skal have tilladelse hertil, og at et regelsæt skal regulere forholdene. Hvis man endelig vil bruge det udtryk – jeg mener i øvrigt, at det er forkert – har udlæn- dingeloven altid forskelsbehandlet forskellige grupper af udlændinge, f.eks. EF-statsborgere og nordiske statsborgere, i forhold til andre udlændinge. Så derfor må jeg tage afstand fra de – synes jeg – alt for skarpe bemærkninger i SF's ændringsforslag. Jeg mener ikke, de er rigtige.

Man foreslår også fra SF's side en ophævel- se af § 48, stk. 2, med henvisning til asylkon- ventionen. Her er det jo vigtigt at gøre sig klart, at EF's asylkonvention ikke er trådt i kraft endnu; det sker først, når samtlige EF- lande har ratificeret den. Og den proces er jo kun i sin indledende fase, al den stund de ene- ste lande, der på nuværende tidspunkt har rati- ficeret konventionen, er Danmark og Græken- land. De andre EF-lande er kun gået i gang med ratifikationsproceduren, og desuden ved- tog vi jo i forbindelse med den seneste ændring af udlændingeloven en bestemmelse, der netop må betragtes som en opfølgingsændring som følge af asylkonventionen.

Fremskridtspartiet lægger op til en helt æn- dret procedure for asylsagsbehandlingen. Uden at jeg skal gå i detaljer med det forslag, Fremskridtspartiet har lagt frem, må jeg nok sige, at det næppe er muligt at forenkle syste- met så meget, som man foreslår, i hvert fald ikke hvis man tillægger de retssikkerhedsmæs- sige aspekter den væsentlige betydning, som det store flertal af Folketingets partier gør. Og i det omfang jeg har kendskab til asylprocedu- rerne og udlændingelovgivningen i de lande, vi normalt sammenligner os med og samarbej- der med, bl.a. i EF, må jeg nok sige, at her ken- der man ikke nogen systemer, der er så forenk- lede som det, Fremskridtspartiet foreslår.